

blev i Stand til at optage Hæren, dersom den blev nødsaget til at trække sig tilbage, og at den derfra kunde føre et Forsvar i det Mindste i nogen Tid. Længere har jeg ikke fundet mig foranlediget til at gaa. Jeg er ikke nogen Tilhænger af den saakaldte Kjøbenhavns store Befæstning, hvis Formaal skulde være at sætte Forsvarsstyrken i Stand til at forsvare Kjøbenhavn gennem Maaneder. For mig staar Hærens Opgave som den at forsvare Sjælland med al sin Kraft, at imødegaa en Landgang, at forsøge at fæste den landstigende Fjende ud i Søen eller kæmpe imod ham i aaben Mark. Det kan være, at jeg har uret i den Henseende, men jeg har den Tro, at en saadan stor Befæstning ved Kjøbenhavn vilde bringe enhver kommanderende General til at blive der. Efter den Maalestok, som de, der sværme mest for Kjøbenhavns Befæstning, tænke sig den anlagt, vil den til sit Forsvar kræve en saa stor Befæstning, at den, der førte Kommandoen, meget let vilde komme til at sige til sig selv: Naar Du har lidt et Nederlag i aaben Mark, ja ikke engang et Nederlag, men blot en betydelig Svækkelse, saa vil Du ikke være i Stand til at føre Forsvaret for Hovedbefæstningen med den fornødne Kraft, og derfor gjør Du rettest i at blive staaende ved den. Jeg tror ikke, at denne Betragtning vil være løstende nok for det danske Folk. Det vilde vistnok vinde langt større Tilslutning, naar man vidste, at Hæren kæmpede til det Yderste i aaben Mark, samt tillige, at Hæren havde et Punkt, hvortil den kunde trække sig tilbage og levere den sidste Kamp. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holslein-Ledreborg) udtalte sig i Slutningen af sit Foredrag ogsaa for, at det kunde blive nødvendigt at staae Landets Forsvarsstyrke en saadan Fæstning, hvortil den kunde trække sig tilbage, eller hvor den kunde — saaledes tror jeg egentlig, at hans Ord saabt — stille sig op for der at gjøre Kampen langvarig, men — tilføiede han — kun ikke ved Kjøbenhavn, thi der maa Hovedbefæstningen paa ingen Maade ligge. Nu er der andre ærede Talere, som have sagt til det ærede Medlem: vi kunne godt gaa ind paa denne Anskuelse, menendis os da Stedet; thi vi kunne ikke finde det. Men hvad jeg ikke kan forstaa er, at det ærede Medlem kan føre Ordet for en saadan Fæstning og for, at Hæren skal stille sig op og kæmpe der, thi dersom Fjenden lader Sjælland ligge, saa lader han virkelig ogsaa denne Fæstning ligge, enten den saa er anlagt ved Aggersøfund eller i Horns Herred, som jeg ogsaa har set er blevet paapeget som det Sted, hvor man skulde anlægge Danmarks Hovedbefæstning. Denne Udtalelse synes mig derfor at være i høi Grad inkonsekvent af det ærede Medlem. — Jeg skal med et Par Ord berøre Aggersøfund, som blev omtalt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen). Ærede Medlemmer ville se, at med Hensyn til

Aggersøfund er Forslaget omtrent det samme som i 1872. Det er blevet forøget med to Forter, fordi det ved nærmere Undersøgelse har vist sig, at Saadant vilde være nødvendigt for at opnaa en fuldkommen Beherskelse af Tilgangen til Aggersøfund. I første Linie er det imidlertid bragt i Forslag at anlægge det sydlige Fort paa Sjællands Kyst og det nordlige Fort paa Egholm, hvorved man opnaar en delvis Dækning, og det Dvrige har man tænkt sig udfat til en kommende Periode. Derimod foreligger der ikke noget Forslag, som gaar i Retning af at gjøre Aggersøfund til en stærk Fæstning ogsaa imod Landsiden. Aggersøfund har efter min Anskuelse sin store Betydning som Støttestpunkt for Flaaden. Naar man ikke — hvad der muligvis vilde være nok saa heldigt ogsaa i anden Retning, og hvad der vilde have sin store Betydning med Hensyn til Forbindelsen mellem Landsdelene — kan gaa til en Befæstning tværs over Store-Belt, Noget, som vilde medføre overordentlig stor Befæstning, saa anser jeg det for nødvendigt at staae det Støttestpunkt for Flaaden, som man allerede i flere Aar har udpeget ved Aggersøfund; men man bør heller ikke gaa videre, end det er paatenkt her i Lovforslaget. Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds udtalte, at Aggersøfund vilde tabe sin Betydning i det Tilfælde, at Sjælland blev besat af Fjenden, saa maa jeg give ham Ret deri, men saa behøves heller ikke den Del af Flaaden, som har ligget ved Aggersøfund; den vil da enten være tilintetgjort eller ogsaa vil det være dens Opgave at søge at blive tilintetgjort eller at søge

Rettelser.

- Sp. 413, L. 20 f. o: „Redoute“ læs: „Reduit“.
 — 424, L. 27 f. o: „se bort fra“ læs: „give tabt over for“.
 — 426, L. 10 f. n: Ordene: „Saaledes tror jeg, det maa“ læs: „Saaledes maa det“.
 — 429, L. 4 f. o: „Fridisciplinen“ læs: „en fri og hjertelig Lydighed“.
 — — L. 25 f. n.: „Snarere maa man komme“ læs: „Senere, naar man kommer“.
 — — L. 23 f. n.: „og da vil“ læs: „kan“.
 — — L. 15 f. n.: Ordene: „ved Hærløven“ udgaa.
 — — L. 14 f. n.: „paa“ læs: „for“.
 — — L. 13 f. n.: efter „Vaabensvælsker“ tilføies: „ind i Hærløven“.
 — 431, L. 9 f. o: „Føstning“ læs: „Alost“.
 — 493, L. 28 f. n.: „rent ud“ læs: „ren Vin“.
 — 494, L. 19 f. n.: „tilsammen“ læs: „tillige“.
 — — L. 12 f. n.: „passiv Reduit“ læs: „passende Reduit“.
 — — L. 10 f. n.: „passiv Reduit“ læs: „passende Reduit“.
 — — L. 9 f. n.: „passiv Reduit“ læs: „passende Reduit“.